

PROIECT

**privind exercitarea atribuțiilor funcției de
prim adjunct al procurorului general al
Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție**

**Procuror
DIMITRIE BOGDAN LICU**

**București
2013**

CUPRINS

CAPITOLUL I - CONSIDERAȚII GENERALE

- 1.1. Considerații de ordin general privind managementului judiciar în cadrul Ministerului Public,
- 1.2. Statutul procurorilor

CAPITOLUL II – PREZENTARE GENERALĂ A MINISTERULUI PUBLIC

- 2.1. Cadrul normativ
- 2.2. Resurse umane
- 2.3. Resurse materiale
- 2.4. Volumul de activitate
- 2.5. Sistemul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

CAPITOLUL III – ANALIZA SWOT A ACTIVITĂȚII FUNCȚIONALE ȘI A MEDIULUI ORGANIZAȚIONAL DIN MINISTERUL PUBLIC

CAPITOLUL IV – DISFUNCȚIONALITĂȚI ȘI MĂSURI CORECTIVE

CAPITOLUL V – CONCLUZII

CAPITOLUL I

CONSIDERAȚII DE ORDIN GENERAL

1.1. Considerații de ordin general privind managementul judiciar în cadrul Ministerului Public

Fiind la începutul unui nou drum, am elaborat prezentul proiect pornind de la situația actuală a sistemului Ministerului Public, așa cum acesta este structurat legislativ, scopul urmărit fiind acela de eficientizare a activității acestuia sub toate aspectele.

Rolul unui bun manager strategic este acela de a vedea organizația nu cum este ea astăzi, ci cum va arăta în viitor. Sper că voi reuși să mă ridic la nivelul acestui deziderat, iar experiența acumulată atât în funcții de execuție, funcții de conducere, cât și ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii mă va ajuta la identificarea problemelor prezente și viitoare, care grevează activitatea Ministerului Public, la găsirea soluțiilor potrivite pentru rezolvarea acestora, precum și a modalităților eficiente de punere a lor în practică.

Recenta mea nominalizare pentru funcția de prim-adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (PÎCCJ), precum și timpul foarte scurt avut la dispoziție pentru elaborarea proiectului de management nu mi-a permis întocmirea foarte detaliată a acestuia și nici analiza foarte aprofundată a întregii problematice, deosebit de complexă, cu care se confruntă azi Ministerul Public. Pe de altă parte, Regulamentul de ordine interioară al parchetelor este foarte limitativ atunci când tratează atribuțiile prim-adjunctului procurorului general al PÎCCJ specificând că acesta acționează pentru aducerea la îndeplinire a ordinelor și măsurilor dispuse de către procurorul general, exercitând atribuțiile acestuia în cazul absenței sau în cazul imposibilității exercitării funcției. Având în vedere această ultimă precizare, prim-adjunctul procurorului general trebuie să fie în

permanență conectat la întreaga problematică din cadrul Ministerului Public, pentru a fi capabil în orice moment să ducă la îndeplinire ordinele procurorului general sau să preia, parțial sau în totalitate, atribuțiile acestuia.

Indiferent dacă este la nivel instituțional sau la nivel sectorial, managementul nu are ultimul cuvânt asupra ținutelor de performanță sau planurilor de dezvoltare ale instituțiilor. Acestea au fost și rămân prerogativele și misiunile liderilor. Managementul oferă, însă, informațiile și analiza în baza cărora conducătorii trebuie să ia deciziile privitoare la direcțiile și obiectivele generale, precum și implementarea măsurilor.

În exercitarea actului managerial în cadrul Ministerului Public trebuie ținut cont de specificul activității judiciare. Specificul activității judiciare constă în faptul că aici nu se produc bunuri materiale, ca în sectorul economic, unde activitatea este subordonată scopului de a obține un profit cât mai mare¹. Totuși, principiile și cunoștințele de management general pot fi foarte bine adaptate și aplicate și în domeniul realizării actului de justiție. Unitățile de parchet au o structură organizatorică de tipul birocrație profesională, caracterizată prin următoarele²:

- ✓ profesionalismul deosebit de ridicat al factorului uman;
- ✓ autoritatea cunoștințelor (autoritatea personală) este prioritară autorității oficiale, bazată pe reguli;
- ✓ comunicarea informală este regula, iar cea formală este excepția;
- ✓ gradul ridicat de descentralizare (autonomia decizională și operațională ridicată);
- ✓ accentul pus pe rezultate, care nu sunt totdeauna strict cuantificabile;
- ✓ funcționarea ca „oligarhie profesională”, structurile administrative fiind cele care oferă servicii de sprijin pentru profesioniști³.

Un parchet sau o structură a acestuia nu este ușor de condus pentru că, pe lângă caracterul delicat și operativ al problemelor, conducătorul acestuia se

¹ Ion Avram Dunăreanu - Justiție, management, judecători, Editura All Beck, București, 2005, pag. 54

² Caracteristici preluate după Ion Verboncu - Managementul organizației, curs universitar destinat studenților la masterul „Management public” din cadrul Academiei de Studii Economice, pag. 52

³ Activitatea zilnică a procurorilor este susținută de multe alte persoane: grefieri, polițiști, informaticieni, specialiști, personal economico-administrativ, personal de pază și supraveghere, etc.

confruntă cu împrejurarea că fiecare procuror este o personalitate, are un grad de instrucție ridicat, autoritate personală și prestigiu. Practic, managerul nu este altceva decât *primus inter pares* (primul dintre egali), exercitând, doar cu titlu temporar, pe durata de 3 ani a mandatului, conducerea activității colegilor săi.

Managerii parchetelor, indiferent de nivelul ierarhic la care se află, desfășoară, în general, două tipuri de activități:

- ✓ profesionale (funcționale) - legate de activitatea de urmărire penală și judiciară și de îndeplinirea obligațiilor procesual penale care le revin;
- ✓ administrative - care țin de coordonarea și controlul administrării parchetului și, eventual, al parchetelor aflate în coordonare.

Deseori, cele două planuri se întrepătrund, astfel încât este greu de făcut o distincție între acestea; de aceea, conducătorii parchetelor trebuie să aibă, pe de o parte, temeinice cunoștințe de specialitate, de drept, iar, pe de altă parte, să dețină și să aplice constructiv cunoștințele de management.

La nivelul fiecărui parchet, managerii de nivel ierarhic superior au atribuții de coordonare și control al respectivei unități, precum și al parchetelor din circumscripția teritorială. Controlul managerial are anumite limitări determinate de particularitățile activității judiciare, iar subordonarea ierarhică are o natură preponderent administrativă și nu una funcțională, atribuțiile și posibilitățile de imixtiune ale conducătorului parchetului (managerul) în cursul activităților de urmărire penală fiind drastic limitate sau chiar interzise de către lege.

O altă particularitate importantă, care influențează exercitarea funcțiilor managementului, constă în excesul de reglementare și în caracterul rigid, chiar formalist, al cadrului normativ referitor la sistemul judiciar. Reglementarea detaliată și formulările de tip negativ utilizate de către legiuitor scad dramatic capacitatea de acțiune și instrumentele aflate la îndemâna conducătorilor de parchete. Spre exemplificare, în domeniul planificării sunt deja stabilite strategii guvernamentale și planuri de acțiune detaliate, iar în cel organizatoric posibilitățile de acțiune sunt îngrădite de

stabilitatea, independența și specializarea procurorilor, precum și de principiul continuității urmăririi penale. Un alt factor perturbator îl constituie frecvențele modificări legislative, care au implicații directe asupra exercitării managementului și asupra activității judiciare, în general. Aceste schimbări afectează, printre altele, continuitatea procesului de management și îngreunează elaborarea și implementarea planurilor pe termen mediu și lung. În condițiile mediului turbulent și instabil din România este dificilă întocmirea unor prognoze realiste și elaborarea unor planuri strategice, care să aibă un grad ridicat de exactitate și care să se refere la perioade mari de timp. Totuși, în cursul procesului de reformă au fost formulate, în ultimul deceniu, mai multe strategii sectoriale însoțite de planuri de acțiune care privesc reforma sistemului judiciar ori anumite domenii strategice sau vulnerabile. Aceste acte normative cuprind sarcini și responsabilități care se propagă până la nivelul fiecărei unități de parchet, astfel încât obligațiile conducerii acestora constau în găsirea celor mai bune modalități de implementare integrală a măsurilor, precum și în respectarea termenelor fixate.

Pe de altă parte, structurarea ierarhică a parchetelor favorizează, cel puțin formal, propagarea autorității de tip ierarhic, dar în condițiile în care fenomenul este, în mod corect, limitat de garanțiile de independență prevăzute de lege.

Domeniul judiciar se mai caracterizează prin faptul că munca magistraților și a celorlalte categorii de personal are o importanță socială deosebită, presupune mari responsabilități și asumarea permanentă a unor riscuri procedurale sau de alt gen. Cerințele impuse de implementarea măsurilor pentru reforma justiției și de îndeplinirea condiționalităților stabilite prin Mecanismul de Cooperare și Verificare și au determinat ca procurorii să lucreze sub presiunea termenelor și a rezultatelor, a mijloacelor media și a opiniei publice, aceasta în condițiile în care activitatea de combatere a infracționalității este greu cuantificabilă, iar rezultatele obținute sunt deseori contestate și rareori apreciate.

Prin urmare, activitatea managerială în cadrul Ministerului Public este grevată de statutul special pe care îl au procurorii în comparație cu personalul care își desfășoară activitatea în alte domenii extrajudiciare.

1.2. Statutul procurorilor

Regula fundamentală care stabilește independența justiției este prevăzută în articolul 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, unde se stipulează că *„orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege”*.

În ceea ce privește statutul procurorilor, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a adoptat reguli suplimentare care recomandă statelor membre să garanteze un anumit grad de independență pentru procurori. Astfel, Comitetul de Miniștri a adoptat, la data de 6 noiembrie 1997, o Rezoluție care cuprinde o serie de cerințe privind independența procurorului. Rezoluția cuprinde douăzeci de principii în ceea ce privește lupta anticorupție. Cel de-al treilea principiu dispune că: *„statele au fost de acord să asigure că cei care au misiunea de a preveni, investiga, urmări și de a judeca infracțiunile de corupție să se bucure de independență și de autonomie corespunzător funcției pe care o dețin, să nu fie supuși niciunei influențe necorespunzătoare și să poată dispune de mijloacele efective pentru a strânge probe, pentru a proteja persoanele care cooperează cu autoritățile pentru combaterea corupției și pentru a asigura confidențialitatea investigațiilor”*. În același sens, Comitetul de Miniștri a adoptat, la data de 6 octombrie 2000, Recomandarea 19, cu privire la locul și rolul procurorului în sistemul de justiție penală. Astfel, în conformitate cu respectiva recomandare, statele membre sunt obligate să adopte măsuri efective pentru a garanta independența procurorilor. Recomandarea prevede ca în cazul în care procurorul face parte din sau este subordonat guvernului să se ia următoarele măsuri:

- ✓ natura și scopul puterilor guvernului să fie stabilite prin lege;

- ✓ guvernul să își exercite puterile în mod transparent și în concordanță cu tratatele internaționale și principiile generale ale dreptului;
- ✓ în cazul în care guvernul dă instrucțiuni de natură generală, acestea trebuie date în scris și publicate în mod adecvat;
- ✓ în cazul în care guvernul are puterea de a da instrucțiuni pentru judecarea unui caz anume, aceste instrucțiuni trebuie să fie însoțite de garanții specifice, care să asigure respectarea cerințelor de transparență și echitate, în concordanță cu legea internă.

În România, Ministerul Public este o componentă a autorității judecătorești, iar în conformitate cu prevederile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, procurorii sunt magistrați. Situată sub autoritatea ministrului Justiției, Ministerul Public nu influențează îndeplinirea în deplină legalitate și imparțialitate a atribuțiilor care i se conferă prin lege, în activitatea judiciară, în cauzele penale, procurorii desfășurându-și activitatea potrivit legii și în baza propriei convingeri rezultată în urma administrării probatoriului.

Autoritatea ministrului Justiției față de Ministerul Public, la care se referă art. 132, alin. (1) din Constituția României și art. 62, alin. (2) din Legea nr. 304/2004, are astăzi o nouă configurație, fiind mai apropiată de conceptul de autoritate administrativă. Ea nu poate viza măsurile dispuse de către procuror în cursul urmăririi penale și soluțiile adoptate. Statutul de independență al procurorului derivă, în principiu, din atribuțiile sale, fiind singurul care poate decide asupra lucrărilor în cazurile pe care le investighează. Nimeni nu poate interveni în modul de desfășurare a anchetelor, cu excepția instanței de judecată. Astfel, legislația românească prevede o bună protecție a procurorilor, care confirmă statutul lor de magistrați.

CAPITOLUL II

PREZENTAREA GENERALĂ A MINISTERULUI PUBLIC

2.1. Cadrul normativ

Potrivit art. 131, alin. (1) din Constituția României, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii. Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.

Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției. PÎCCJ coordonează activitatea parchetelor din subordine și este condus de procurorul general ajutat de un prim-adjunct și un adjunct. În cadrul PÎCCJ funcționează un colegiu de conducere care hotărăște asupra problemelor generale ale Ministerului Public.

Structura organizatorică a PÎCCJ cuprinde: direcții, secții, servicii, birouri și compartimente, inclusiv pentru combaterea infracțiunilor săvârșite de militari, conduse de procurori șefi. În cadrul acestei instituții funcționează două direcții:

- ✓ Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT), structură cu personalitate juridică proprie, specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului; atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea sunt reglementate în Legea nr. 508/2004;
- ✓ Direcția Națională Anticorupție (DNA), structură autonomă cu personalitate juridică proprie, specializată în combaterea corupției; atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea sunt stabilite în Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 43/2002.

Ambele direcții sunt conduse de câte un procuror șef, ajutat de 2 procurori șefi adjuncți, fiind coordonate de procurorul general al PÎCCJ și au câte o structură centrală, precum și o structură teritorială compusă din servicii și birouri. Parchetele de pe lângă curțile de apel și parchetele de pe lângă tribunale au personalitate juridică și sunt conduse de procurori generali, respectiv, de prim procurori și au în structură secții în cadrul cărora pot funcționa servicii și birouri. Parchetele de pe lângă judecătoria sunt organizate în fiecare județ și în sectoarele municipiului București și sunt conduse de prim procurori. Secțiile, serviciile și birourile parchetelor sunt conduse de procurori șefi.

În prezent, în cadrul Ministerului Public funcționează 16 parchete de pe lângă curțile de apel, 43 parchete de pe lângă tribunale (inclusiv Parchetul de pe lângă Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov) și 176 parchete de pe lângă judecătoria.

Sistemul parchetelor militare este format din: Parchetul Militar de pe lângă Curtea Militară de Apel, Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București și parchetele militare de pe lângă Tribunalele Militare București, Cluj, Iași și Timișoara, la care se adaugă și Secția parchetelor militare din cadrul PÎCCJ. De asemenea, în cadrul PÎCCJ și al DNA funcționează secții de combatere a infracțiunilor săvârșite de militari.

În cadrul fiecărui parchet funcționează un colegiu de conducere care avizează problemele generale de conducere, iar în cadrul PÎCCJ colegiul de conducere hotărăște asupra problemelor generale de conducere ale Ministerului Public. Colegiul de conducere al PÎCCJ este constituit din procurorul general al acestui parchet, prim-adjunctul și 5 procurori aleși în adunarea generală a procurorilor.

2.2. Resurse umane⁴

Potrivit Raportului de activitate al Ministerul Public pe anul 2012, publicat pe site-ul instanței, numărul total de posturi de procurori prevăzute în statele de organizare este de 2.902 (din care PÎCCJ și parchetele din teritoriu - 2384, DIICOT - 280, DNA - 145, parchetele militare - 93). Numărul total de posturi de procurori ocupate este de 2.557 (din care PÎCCJ și parchetele din teritoriu - 2.130, DIICOT - 252, DNA - 122, parchetele militare - 53). În anul 2012 s-a înregistrat o creștere a gradului de ocupare a posturilor din Ministerul Public, de la 2.450 la 2.557, ceea ce denotă o îmbunătățire a politicii privind resursele umane.

Există două unități de parchet care funcționează cu un singur procuror, deși în schemă sunt prevăzute mai multe posturi. În această situație se află, în prezent, Parchetul de pe lângă Judecătoria Darabani și Parchetul de pe lângă Judecătoria Dragomirești. Există mai multe unități de parchet care funcționează cu schema incompletă, uneori și la jumătate sau mai puțin de jumătate din numărul posturilor prevăzute (la Parchetul de pe lângă Tribunalul Neamț unde, dintr-un număr de 15 posturi prevăzute în schemă, sunt ocupate numai 6 posturi; la Parchetul de pe lângă Tribunalul Satu Mare dintr-un număr de 12 posturi prevăzute în schemă, sunt ocupate numai 5 posturi, iar la Parchetul de pe lângă Tribunalul Harghita, din 9 posturi prevăzute, doar 4 posturi sunt ocupate).

Totalul procurorilor care au încetat activitatea a fost de 54, din care: 18 prin pensionare, 2 prin demisie, 30 au fost numiți în funcția de judecător, 2 au fost condamnați definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni și 2 decedați. Totodată, în cursul anului 2012 au fost numiți în funcție 157 procurori.

⁴ Datele din acest capitol au fost preluate din Raportul de activitate al Ministerului Public pe anul 2012 publicat pe site-ul www.mpublic.ro

Din totalul funcțiilor de conducere prevăzute la data de 31 decembrie 2012 (637), 190 sunt vacante (din care: DIICOT – 17, DNA – 19, parchetele militare – 11).

2.3. Resurse materiale⁵

Activitatea parchetelor se desfășoară în 188 de locații, din care marea majoritate sunt în administrare sau proprietate și anume 138.

Bugetul Ministerului Public are alocate capitole destinate reparațiilor capitale, reparațiilor curente, investițiilor în construcții, consolidărilor, studiilor de fezabilitate, achizițiilor de imobile, achiziționărilor de licențe pentru utilizare servere, etc.

În anul 2012, Ministerul Public a avut aprobat un buget inițial, pentru investiții în construcții, consolidări, achiziții imobile, în sumă totală de 12.855.000 lei, care a fost rectificat prin reducere de către Ministerul Finanelor Publice, astfel că la sfârșitul anului a fost în sumă de 10.413.280 lei, mai mic cu 2.441.720 lei reprezentând o diminuare de 19,00% față de bugetul inițial.

Dacă în privința reparațiilor capitale, Ministerul Public a beneficiat de un buget inițial de 7.680.000 lei, după rectificarea prin care s-a efectuat o virare masivă de credite către titlul II Bunuri și servicii, precum și o disponibilizare la rezerva bugetară de la sfârșitul anului, acesta a rămas în sumă de 827.010 lei, înregistrând astfel cea mai mare diminuare din toate timpurile cu 6.852.990 lei reprezentând o reducere cu 89,20% față de bugetul inițial.

În ceea ce privește reparațiile curente, în anul 2012 s-au efectuat un număr total de 70 lucrări de reparații curente la 37 de sedii cu un buget de

⁵ Datele din acest capitol au fost preluate din Raportul de activitate al Ministerului Public pe anul 2012 publicat pe site-ul www.mpublic.ro

1.213.003 lei care a reprezentat 76,92% din bugetul anului 2011, bugetul alocat acestui articol scăzând continuu în ultimii 8 ani.

Trebuie remarcat faptul că la articolul "obiecte de inventar", deși bugetul a fost mai mare cu 15,10% decât bugetul anului 2011, acesta este comparabil cu cel al anului 2006, astfel că nu s-au putut realiza achizițiile necesare, de natura obiectelor de inventar pentru unitățile Ministerului Public.

2.4. Volumul de activitate⁶

În anul 2012, numărul dosarelor de soluționat (1.756.001) a crescut cu 6% față de 1.656.130 în anul 2011. Procurorii au soluționat 591.025 dosare, în creștere cu 2%, din care 42.364 prin rechizitoriu, dispunând trimiterea în judecată a 59.739 inculpați. Față de 113.101 persoane au fost aplicate prevederile art.18¹ din Codul penal, fiind sancționate administrativ.

În ceea ce privește DNA, s-a înregistrat o creștere a numărului cauzelor de soluționat cu 11,96% iar la finalul anului 2012 au rămas în lucru 3.828 cauze. Rechizitoriile reprezintă 9,61% din soluțiile pe fond dispuse de procurori, fiind emis un număr de 234 rechizitorii în 2.436 cauze soluționate pe fond. Ponderea achitărilor, în baza temeiurilor care examinează fondul cauzei, este de 10,19% din totalul persoanelor judecate definitiv (88 din 863), respectiv, 10,62% din totalul inculpaților trimiși în judecată (88 din 828). La acestea, se adaugă 32 achitări dispuse ca urmare a dezincriminării faptei și a aplicării art. 18¹ Cod penal, reprezentând o pondere de 3,70% din totalul persoanelor judecate definitiv (32 din 863), respectiv 3,86% din totalul inculpaților trimiși în judecată (32 din 828).

⁶ Datele din acest capitol au fost preluate din Raportul de activitate al Ministerului Public pe anul 2012 publicat pe site-ul www.mpublic.ro

Având în vedere creșterea continuă a volumului de activitate în cadrul Ministerului Public este imperios necesar adoptarea unor măsuri care să conducă la scăderea numărului de dosare pe care fiecare procuror le are de soluționat.

În prezent volumul de activitate este repartizat disproporționat atât între diferitele paliere ale sistemului (de exemplu între parchetele de pe lângă judecătoria și parchetele de pe lângă curțile de apel) cât și în cadrul aceluiași palier (de exemplu între diferite parchete de pe lângă judecătoria).

Există unități de parchet în care un procuror are repartizate spre soluționare într-un aproximativ 1500 de dosare, iar alte unități de parchet, pe același palier, procurorii primesc spre soluționare 250-300 de dosare.

Acest volum de muncă neechilibrat se datorează, pe de o parte, creșterii continue a numărului de cauze de soluționat la unitățile de parchet aflate în centrele urbane mari, iar, pe de altă parte, prin faptul că procurorii nu sunt repartizați uniform la unitățile din teritoriu, existând unități de parchet neatractive în care schema este ocupată în procent de sub 50%.

Trebuie depășit imobilismul apelării doar la cele două modalități abordate până în prezent, respectiv creșterea numărului de procurori și preluarea de cauze de către parchetele ierarhic superioare.

În ceea ce privește creșterea numărului de procurori, nu s-a reușit niciodată ocuparea integrală a posturilor vacante din cauza unei varietăți de împrejurări, dintre care cele mai importante sunt menținerea unor standarde ridicate în recrutarea noilor procurori (iar scăderea lor ar reprezenta o greșeală) dar și existența unor unități de parchet neatractive pentru viitorii magistrați și unde, deși au fost scoase la concurs posturile vacante, acestea nu au fost ocupate, neexistând opțiuni pentru acestea.

Cu privire la preluarea de cauze de către parchetele ierarhic superioare, aceasta este o măsură pozitivă, dar care nu poate aduce decât rezultate temporare.

În această materie, pentru a aduce la îndeplinire cele stabilite prin Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii

nr.326 din 12 septembrie 2012, la nivelul Ministerului Public trebuie elaborat un ghid pentru crearea unei practici unitare atât sub aspectul formei actului întocmit, cât și sub aspectul motivării măsurii dispuse.

Întucât aceste două modalități sus-menționate nu și-au dovedit eficiența, problematica în cauză trebuie abordată și din alte perspective care, în mod evident, nu le va înlătura pe cele două.

Astfel, în opinia mea, trebuie continuată procedura de desființare a unităților de parchet foarte mici, cu un volum redus de activitate și care sunt apropiate geografic de unități mai mari de parchet.

De asemenea, trebuie procedat la o rearondare teritorială între unități cu volum foarte mare de activitate și unități cu volum mic de activitate, desigur, după efectuarea unui studiu aprofundat și detaliat cu privire la aceste aspecte.

Dacă primele două măsuri propuse pot fi luate doar prin colaborare și de comun acord și cu Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, a treia măsură pe care v-o propun poate fi adoptată mai simplu, doar prin colaborarea dintre Ministerul Public și Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, cu sprijinul Ministerului Justiției.

Este vorba despre redistribuirea posturilor vacante în interiorul Ministerului Public pentru a ajuta unitățile de parchet care se confruntă cu un volum mare de activitate, deși în schemele respectivelor unități nu se regăsesc posturi vacante.

2.5. Sistemul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție⁷

Ministerul Public este parte componentă a autorității judecătorești, iar atribuțiile sale sunt prevăzute în Constituția României, republicată, în Legea

⁷ Ordinul ministrului Justiției nr.529/C din 21 februarie 2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.155 din 5 martie 2007, cu modificările ulterioare

nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi speciale.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de un prim-adjunct și un adjunct.

Prim-adjunctul procurorului general, respectiv adjunctul procurorului general au următoarele atribuții:

- exercită atribuțiile procurorului general în cazul absenței acestuia sau în cazul imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, inclusiv revocarea;
- îndeplinesc sarcinile dispuse de procurorul general;
- răspund pentru îndeplinirea atribuțiilor sus-menționate.

Prim-adjunctul procurorului general și adjunctul procurorului general acționează pentru ducerea la îndeplinire a ordinelor și măsurilor dispuse de procurorul general; coordonează, controlează, răspund și îndrumă activitatea secțiilor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a celorlalte parchete.

Repartizarea atribuțiilor între prim-adjunctul procurorului general și adjunctul procurorului general este stabilită prin ordin al procurorului general.

În perioada absenței procurorului general sau a imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, inclusiv revocarea, prim-adjunctul procurorului general îl înlocuiește de drept în exercitarea atribuțiilor ce îi revin în această calitate, iar în cazul absenței acestuia sau al imposibilității exercitării funcției, indiferent de cauza acesteia, inclusiv revocarea, atribuțiile sunt exercitate de drept de adjunctul procurorului general. Prin ordin al procurorului general se va stabili ordinea celor care exercită conducerea Ministerului Public în cazul absenței sau al imposibilității exercitării funcției concomitent de către procurorul general, prim-adjunctul procurorului general și adjunctul procurorului general.

Fiecare secție este condusă de un procuror șef secție, ajutat de unul sau doi procurori șefi adjuncți secție, numărul acestora fiind stabilit prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Secțiile, serviciile și birourile din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt organizate ierarhic. Procurorii din cadrul fiecăruia dintre aceste compartimente sunt subordonați procurorului șef secție, serviciu sau birou, după caz. Procurorul șef birou este subordonat procurorului șef serviciu, care la rândul său este subordonat procurorului șef secție, respectiv adjuncților acestora.

Personalul din cadrul compartimentelor auxiliare de specialitate este subordonat procurorului șef secție, serviciu sau birou ori șefului serviciu ori birou sau adjuncților acestora, după caz.

În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează colegiul de conducere care hotărăște asupra problemelor generale ale Ministerului Public.

Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este constituit din procurorul general, prim-adjunctul acestuia și 5 procurori desemnați în adunarea generală a procurorilor.

Având în vedere specificul Ministerului Public consider că pentru o bună desfășurare a activității acestuia, între procurorul general și prim-adjunctul acestuia trebuie să existe o relație de încredere reciprocă, complementaritate și colaborare permanentă.

Totodată, principalele măsuri care se dispun pentru buna funcționare a Ministerului Public trebuie adoptate după prelabila consultate atât cu colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cât și cu procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel.

La nivel personal îmi doresc o implicare cât mai mare a procurorilor generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel la nivelul managementului de top al Ministerului Public.

În activitatea pe care o voi desfășura ca prim-adjunct al procurorului general al PICCJ voi adopta un stil de conducere democratic, bazat pe comunicare permanentă și consultarea colegilor; stimularea capacității creative a subordonaților; participarea subordonaților nu numai la îndeplinirea sarcinilor ci și la luarea deciziilor; motivarea salariaților; delegare de autoritate și răspunderi.

LUMEA JUSTITIEI.RO

CAPITOLUL III

ANALIZA SWOT A ACTIVITĂȚII FUNCȚIONALE ȘI A MEDIULUI ORGANIZAȚIONAL AL MINISTERULUI PUBLIC

Managementul strategic este procesul prin care o organizație, indiferent de domeniul de activitate căruia îi aparține, poate obține sporirea parametrilor de performanță, consolidarea poziției în raport cu structurile organizaționale similare sau concurente, prin elaborarea, implementarea și controlul măsurilor de nivel strategic destinate realizării misiunii asumate. Elaborarea strategiei funcționale a organizației este procesul prin care, subsumat actului de management, sunt stabilite misiunile și obiectivele strategice ale organizației, precum și măsurile concrete necesare îndeplinirii acestora, respectiv, modalitățile de punere în practică a acestora.

Definirea misiunilor organizației, stabilirea obiectivelor și a strategiei acționale, precum și implementarea acestora sunt fundamentate de un amplu proces de analiză și evaluare a caracteristicilor mediului în care activează organizația, a stării de fapt a acesteia, inclusiv a capacității de răspuns și adaptare la diversele schimbări. În esență, managementului strategic îi este specifică analiza continuă, pe de o parte, a mediului extern al organizației pentru a anticipa sau sesiza la timp evoluțiile și tendințele acestuia, iar, pe de altă parte, a situației interne a organizației pentru a evalua propria capacitate de a face față acestora.

În fundamentarea necesităților manageriale specifice exercitării atribuțiilor funcției de prim-adjunct al procurorului general al PÎCCJ am recurs la studiul mediului, al competitivității și al modalităților de eficientizare a activității organizației prin metoda analizei SWOT („*strengths*” - puncte forte, „*waknesses*” - puncte slabe, „*opportunities*” - oportunități și „*threats*” - amenințări). Primele două elemente ale analizei se referă la organizație și reflectă situația acesteia, iar următoarele două au în vedere mediul în care își desfășoară activitatea și relevă impactul acestuia asupra activității organizației.

Punctele forte ale organizației sunt caracteristici sau competențe distinctive ale acesteia superioare în raport cu alte organizații, care îi conferă un anumit ascendent față de acestea. În acest sens, punctele forte reprezintă fie activități pe care organizația le realizează mai bine decât alte organizații din sistemul de referință, fie resurse pe care le deține și care le excedează pe cele ale altor organizații.

Punctele slabe ale organizației sunt caracteristicile care o determină un nivel de performanță inferior celor ale altor organizații din sistem. Acestea pot consta în activități pe care organizația nu le realizează la parametrii celorlalte organizații din sistem sau în resurse necesare, dar indisponibile.

Oportunitățile reprezintă factori de mediu externi pozitivi pentru organizație, care favorizează stabilirea și implementarea unei noi strategii sau adaptarea celei existente în scopul exploatării în propriul beneficiu a acestora. Organizațiile își creează propriile oportunități printr-un management creativ și inovativ sau le pot valorifica pe cele deja existente, care însă trebuie identificate în timp util pentru a stabili strategia de exploatare avantajoasă a acestora.

Amenințările sunt factori de mediu externi negativi pentru organizație, respectiv, situații sau evenimente care pot afecta, în măsură semnificativă, capacitatea acesteia de a-și realiza integral obiectivele stabilite, determinând implicit reducerea performanțelor. Similar oportunităților, amenințări de diverse naturi și cu diverse cauzalități marchează permanent activitatea organizației, anticiparea la timp a acestora făcând posibilă contracararea sau limitarea impactului acestora. În unele cazuri, când o amenințare iminentă este sesizată la timp, prin măsuri adecvate ea poate fi transformată în oportunitate.

Caracteristicile analizei SWOT o recomandă ca cea mai potrivită metodă de fundamentare a managementului strategic, întrucât:

- se poate desfășura la scara ansamblului organizației sau, pentru o investigație aprofundată și conturarea unor concluzii mai detaliate, la

cea a domeniilor funcționale din cadrul organizației: spre exemplu, resurse umane;

- are un pronunțat caracter calitativ, permițând formularea unui diagnostic asupra istoricului și condiției actuale a organizației sau a domeniilor ei funcționale, pe baza răspunsurilor la problemele menționate anterior, conturându-se perspectivele de evoluție pe termen lung ale organizației în ansamblu sau secvențial;
- diagnosticarea prin analiza SWOT prezintă avantajul că realizează o cercetare complexă a aspectelor economice, tehnice, sociologice, juridice și manageriale ce caracterizează activitatea unei organizații și se formulează recomandări de eliminare sau diminuare a aspectelor negative și/sau de valorificare a celor pozitive;
- aplicarea acesteia este facilitată de utilizarea unei liste de probleme relevante pentru evaluarea situației de fapt a mediului și a organizației.

Teoria generală a managementului recomandă ca problemele avute în vedere pentru stabilirea punctelor forte, punctelor slabe, oportunităților și amenințărilor să aibă anvergura necesară pentru a fi cu adevărat relevante în configurarea planului managerial de nivel strategic.

Puncte tari:

- statutul de magistrat la procurorilor;
- stabilitatea și independența conferite prin lege;
- specializarea procurorilor în investigarea anumitor categorii de infracțiuni;
- standardizarea metodelor de investigare prin realizarea unor ghiduri de bune practici;
- capacitatea rapidă de adaptare a structurilor Ministerului Public la noile domenii de dezvoltare a infracționalității;
- cooperarea inter-instituțională cu: poliția, structurile de combatere a crimei organizate, structurile de informații;
- managementul participativ în adoptarea deciziilor (colegiul de conducere);

- existența unui sistem de formare continuă a procurorilor la nivel centralizat (prin Institutul Național al Magistraturii);
- interesul procurorilor pentru specializare, ca premisă a înfăptuirii unui act de justiție de calitate;
- existența unui sistem informatizat de gestionare a dosarelor;
- respectarea principiului continuității în soluționarea cauzelor, ce asigură controlul procurorului asupra propriilor cauze;
- transferul de bune practici în desfășurarea activităților de instruire prin utilizarea metodelor participative la întâlnirile profesionale cu procurorii;
- interesul procurorilor de a cunoaște și aplica în activitatea de judecată jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului;
- distribuirea competențelor și specializarea pe secții, corespunzător materiilor;
- asigurarea transparenței actului de justiție;
- instruirea în domeniul IT a personalului auxiliar;
- dotarea compartimentelor și birourilor cu echipamente IT.

Puncte slabe:

- cazuri de lipsă de integritate și corupție cu efect negativ major asupra reputației profesionale a procurorilor și asupra prestigiului Ministerului Public;
- incoerența legislativă și excesul de reglementare;
- abordarea uneori inefficientă a modului de desfășurare a activității de anchetă;
- lipsa exercițiului unor acte procedurale și al investigării anumitor categorii de infracțiuni;
- consecvența și obținerea de rezultate constante rămân o provocare;
- dezechilibre în materie de resurse și diferențe acute privind volumul de lucru între zone geografice și niveluri de jurisdicție;

- practica judiciară neunitară, fapt care conduce la existența unui act de justiție impredictibil;
- sistemul judiciar are trăsături care îl fac vulnerabil la abuzuri (chiar în Raportul de țară din cadrul MCV a fost sesizată vulnerabilitatea indusă în sistemul judiciar de o interpretare dusă la extrem a independenței magistraților);
- dificultăți în soluționarea cauzelor privind infracțiuni economico-financiare complexe, inclusiv a celor privind infracțiuni legate de achizițiile publice;
- supraîncărcarea procurorilor din cauza volumului mare de activitate;
- insuficiența activităților de comunicare cu publicul;
- monitorizarea inefficientă a soluționării cu celeritate a cauzelor și neidentificarea factorilor interni și externi care împiedică rezolvarea acestora în termen rezonabil, optim și previzibil;
- subdimensionarea schemelor de personal;
- spații de lucru insuficiente și improprii pentru buna desfășurare a activității;
- inconsistența legăturilor de parteneriat cu organizații non-guvernamentale;
- insuficienta obiectivitate în evaluarea performanțelor profesionale individuale ale personalului, care să stea la baza sistemului motivațional;
- numărul mare de funcții de conducere ocupate prin delegare;
- scurgerile de informații judiciare și operative;
- vacantarea posturilor prin pensionări anticipate, demisii, transferuri, detașări;

Oportunități:

- implementarea noilor coduri;
- sprijinul manifestat de Comisia Europeană în cadrul MCV;
- interesul manifestat de mass-media, precum și de opinia publică față de eficientizarea activității Ministerului Public, fapt ce ar conduce la sprijinul acesteia față de măsurile de reformă judiciară;
- demersuri susținute pentru transpunerea în practică a obiectivelor cuprinse în Strategia de dezvoltare a justiției ca serviciu public 2010-2014;
- cooptarea la formularea unor propuneri de lege în sprijinul reformei sistemului judiciar;
- orientarea puterii legislative spre simplificarea procedurilor judiciare;
- racordarea legislației naționale la cea europeană în domeniul procedurilor judiciare;
- interesul autorităților publice naționale și al organizațiilor internaționale pentru activități și programe în domeniul protejării drepturilor omului;
- existența experiențelor internaționale în domeniul de referință;
- parteneriat asociativ cu instituții similare pentru schimburi de experiență;
- existența unui plan anual al Institutului Național al Magistraturii de formare profesională continuă a procurorilor pentru dobândirea și consolidarea cunoștințelor de profil;
- existența unui plan anual al Școlii Naționale de Grefieri de formare profesională continuă a personalului auxiliar de specialitate pentru dobândirea și consolidarea cunoștințelor de profil;
- inițierea unor parteneriate cu alte autorități sau instituții publice privind organizarea de sesiuni de pregătire managerială sau de dezvoltare a abilităților de comunicare;

- existența posibilității de realizare în plan profesional/personal prin perfecționarea și aprofundarea studiilor, urmarea de cursuri postuniversitare, masterate, forme de pregătire doctorală, cu rezultate benefice în actul de justiție;
- participarea la circuitul național și european de idei juridice, publicarea în reviste de specialitate, participarea la colocvii, seminarii, comunicări, etc.

Amenințări:

- imagine publică negativă a Ministerului Public;
- creșterea gradului de specializare a infractorilor în domeniul criminalității organizate;
- necorelarea și nesistematizarea modificărilor legislative intervenite;
- inconsecvența voinței politice în realizarea reformelor structurale;
- lipsa resurselor bugetare pentru realizarea obiectivelor propuse pe termen scurt și mediu și insuficiența resurselor financiare publice limitate pentru funcționarea în regim de normalitate;
- organizarea defectuoasă a activităților de parteneriat cu autorități, instituții, organizații interne sau internaționale, ce poate conduce la diminuarea sau chiar inversarea efectelor scontate;
- contradicția între condițiile imperative și exclusive impuse de prevederile Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate pentru accesul autorizat la documente clasificate și principiul liberului acces și nemijlocit la totalitatea actelor, lucrărilor și probelor dosarului, în materie penală, de către părți și apărătorii acestora.

Capitolul IV

DISFUNCȚIONALITĂȚI ȘI MĂSURI CORECTIVE

În urma analizării situației actuale a Ministerului Public, am identificat o serie de disfuncționalități precum și măsurile ce se impun a fi luate pentru remedierea acestora.

Aceste disfuncționalități sunt prezentate pe domenii și sectoare de activitate, dar ele constituie un tot, sunt complementare și au caracter integrator.

Apreciez că aceste măsuri ar trebui să se regăsească într-un plan de acțiune ce urmează a fi întocmit ulterior numirii conducerii Ministerului Public, după consultarea colegilor din parchete și care să cuprindă elementele specifice unui astfel de plan: persoanele responsabile, termenele, resursele necesare, indicatorii de evaluare a progreselor.

Firește că acest plan poate fi completat pe parcurs, iar implementarea acestuia se va face gradual, pornind de la măsurile care nu necesită resurse financiare ci doar de resurse umane și timp.

A. ACTIVITATEA MANAGERIALĂ

<i>Nr. crt.</i>	<i>Disfuncționalități</i>	<i>Măsuri corective</i>
1.	Lipsa unei echipe manageriale (extinse) la nivelul PÎCCJ	a) Efectuarea propunerilor de competența procurorului general al PICCJ pentru ocuparea prin numire a tuturor funcțiilor de procuror șef serviciu și procuror șef birou din cadrul PICCJ b) Constituirea și consolidarea spiritului de echipă și a colaborării în cadrul echipei manageriale c) Antrenarea întregii echipe, prin motivarea corespunzătoare, în special morală, a membrilor echipei de conducere

2.	Vacanța unor funcții de conducere și lipsa de stabilitate a ocupării acestora, la nivelul PÎCCJ și al celorlalte unități de parchet	a) Efectuarea, în timp util, a propunerilor de competența procurorului general al PICCJ pentru ocuparea prin numire a tuturor funcțiilor de conducere din cadrul parchetelor b) Delegarea pe funcții de conducere numai în cazurile când este absolut necesar, iar funcțiile nu pot fi ocupate, la momentul respectiv, prin numire c) Neprelungirea delegării persoanelor care, deși ocupă funcțiile de conducere cu delegare, nu se prezintă la concursul organizat pentru ocuparea funcțiilor respective d) Cooperarea permanentă cu CSM în domeniul resurselor umane, inclusiv prin desemnarea unor persoane de contact din structurile de resort ale celor două instituții e) Propunerea, <i>de lege ferenda</i>, a introducerii unor instrumente care să facă atractive funcțiile de conducere (spre exemplu, modificarea legislației de salarizare prin introducerea unui spor de conducere) f) Propunerea, <i>de lege ferenda</i>, a modificării unor elemente ale modului de ocupare a funcțiilor de conducere – mărirea perioadei mandatului la 4 ani, simplificarea procedurii pentru persoanele aflate la al doilea mandat de conducere și care nu au concurenți, etc.)
3.	Lipsa omogenității și a eficienței în exercitarea atribuțiilor funcțiilor de conducere	a) Crearea unui model de management al parchetelor prin elaborarea unui ghid cuprinzător și detaliat privind modul de exercitare a atribuțiilor funcțiilor de conducere (lucrul în echipă, luarea deciziilor, managementul timpului, exercitarea controlului, etc.) b) Înființarea, în cadrul PÎCCJ, a unui compartiment de organizare managerială, care să dea sprijin de specialitate conducerii PÎCCJ și a celorlalte unități de parchet c) Delegarea unor atribuții manageriale și încurajarea utilizării corecte a acestui instrument la toate nivelurile ierarhice d) Repartizarea judicioasă și echitabilă, conform competențelor personale, a sarcinilor de conducere și a celor de execuție

		e) Standardizarea și unificarea procedurilor administrative și eficientizarea secretariatului managementului (a grefierilor care deservesc conducerea parchetelor)
4.	Lipsa unei planificări (strategice) a activității Ministerului Public și lipsa coordonării planurilor diferitelor structuri organizatorice ale Ministerului Public	a) Elaborarea unor strategii multianuale sectoriale și a unor planuri anuale și semestriale de acțiune ale Ministerului Public, precum și ale DNA și DIICOT în domeniile importante (combaterea criminalității, managementul resurselor umane, informatizarea, etc.) b) Corelarea strategiilor și a planurilor de activitate ale tuturor structurilor și unităților de parchet, pornind de la strategiile și planurile de activitate elaborate la nivelul PICCJ
5.	Caracterul incomplet și lipsa actualizării cadrului metodologic de organizare și funcționare a Ministerului Public	a) Elaborarea unor acte administrative cu caracter normativ în domenii care nu sunt reglementate (management, metodologii privind efectuarea urmăririi penale în cazul anumitor tipuri de infracțiuni, întocmirea proiectului de buget, etc.) b) Inventarierea și revizuirea exhaustivă a ordinelor procurorului general al PÎCCJ (spre exemplu, revizuirea și actualizarea ROI, a ordinelor privind sistemul informațional, controlul operativ curent, a nomenclatorului arhivistic)
6.	Centralizarea deciziilor, lipsa transparenței și a consultării în luarea deciziilor la nivelul PÎCCJ	a) Delegarea internă a unor sarcini, inclusiv a puterii de decizie aferentă acestora b) Diseminarea și consultarea tuturor procurorilor asupra proiectelor ordinelor și metodologiilor care privesc direct activitatea acestora c) Consultarea, în cazul problemelor generale de conducere ale PÎCCJ, a organelor participative de conducere (adunarea generală și colegiul de conducere) d) Consultarea periodică (trimestrială) asupra problemelor activității curente cu procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel (constituirea Consiliului procurorilor generali, la ale cărui adunări să fie invitați, în funcție de natura problemelor dezbătute, și membrii Secției pentru procurori a CSM, procurorii șefi ai DNA și DIICOT, ministrul justiției, directorii INM și ȘNG,

		etc..) e) Diseminarea, în cel mai scurt timp, a tuturor actelor de decizie ale conducerii PÎCCJ către toate unitățile de parchet din țară, însoțite, dacă este necesar, de explicațiile necesare privind fundamentarea deciziilor respective
7.	Exercitarea necorespunzătoare a controlului managerial la nivelul Ministerului Public	a) Restructurarea sistemului informațional al Ministerului Public (prin emiterea unui nou ordin în domeniu), prin diversificarea datelor culese și prin centrarea pe semnalarea abaterilor de la funcționarea normală a unităților de parchet b) Elaborarea unui ordin privind exercitarea controlului managerial, ca factor de diagnosticare periodică, cu caracter preventiv și corectiv, la toate nivelurile ierarhice ale Ministerului Public c) Reglementarea detaliată și extinderea controlului efectuat de către procurorul general al PÎCCJ prin procurorii anume desemnați, precum și a controlului exercitat prin procurorii anume desemnați de către procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel d) Introducerea tehnicilor de marketing în evaluarea activității parchetelor (evaluări post factum, chestionare de satisfacție, forumuri de discuții, etc.)

B. RESURSELE UMANE

Nr. crt.	Disfuncționalități	Măsuri corective
1.	Lipsa unei strategii proprii a Ministerului Public în domeniul resurselor umane	Elaborarea unei strategii a Ministerului Public în domeniul resurselor umane pentru perioada 2014-2016, în colaborare cu CSM și având în vedere preconizata intrare în vigoare a noilor coduri
	Existența unor dezechilibre în repartizarea resurselor umane în cadrul unităților de parchet	a) Raționalizarea activității parchetelor cu activitate redusă, fie prin propunerea de desființare a acestora, fie prin reducerea corespunzătoare a schemelor de personal și preluarea posturilor la

		parchetele cu un volum mare de activitate b) Revizuirea structurii organizatorice și a statelor de funcțiuni și de personal ale tuturor parchetelor, cu eventuala redistribuire sau transformare a unor posturi, în cadrul limitele numărului maxim de posturi c) Propunerea, <i>de lege ferenda</i>, a introducerii unor instrumente care să facă atractive astfel de parchetele (introducerea în legislație privind salarizarea a unor beneficii suplimentare – spor de salariu, condiții avantajoase de pensionare, etc.)
2.	Existența posturilor vacante, unele dintre acestea în domenii cheie sau în unități cu personal insuficient	Efectuarea demersurilor necesare pentru ocuparea posturilor vacante de conducere sau de execuție (unde este necesar) prin încadrarea absolvenților INM sau ȘNG, transfer, delegare sau detașare
3.	Insuficienta specializare și lipsa temporară de expertiză în anumite domenii de activitate	a) Elaborarea, la nivelul PÎCCJ, a unor broșuri și organizarea de forme de pregătire continuă în domenii deficitare: investigarea infracțiunilor economico-financiare și bancare, a achizițiilor publice, tehnicile speciale de investigații, recuperarea prejudiciilor produse prin infracțiuni, utilizarea computerului, managementul judiciar, etc.. b) Extinderea rețelilor de procurori anume desemnați și la alte categorii de infracțiuni, cum ar fi accidente aviatice, accidente de muncă, etc. (inclusiv prin multipla specializare a unor procurori) c) Specializarea la locul de muncă a fiecărui grefier în toate activitățile specifice compartimentelor auxiliare ale parchetului
	Existența unor lacune legislative sau a unor reglementări inadecvate privind statutul și activitatea personalului auxiliar de specialitate	Promovarea, <i>de lege ferenda</i>, a unor propuneri privind îmbunătățirea și clarificarea statutului și activității personalului auxiliar de specialitate: - obligativitatea urmăririi unei forme de pregătire profesională o dată la 3 ani - participarea la concursul pentru funcții de conducere numai a grefierilor cu grad profesional corespunzător - mărirea la 3 ani a vechimii minime necesare pentru a

		candida pentru funcții de conducere, în toate cazurile - crearea unei rezerve de posturi pentru grefierii ale căror posturi sunt ocupate la încetarea mandatului funcției de conducere - posibilitatea delegării grefierilor pe o perioadă mai lungă - stabilirea unei proceduri unitare de evaluare a grefierilor - definirea și delimitarea abaterilor grave pentru care se poate dispune suspendarea din funcție - obligația grefierilor cu funcții de conducere de a formula propuneri de îmbunătățire a activității structurii sau unității de parchet
4.	Manifestarea unor probleme privind integritatea și deontologia profesională	a) Implementarea deplină a măsurilor prevăzute prin Strategia Națională Anticorupție (HG nr. 215/2012), precum și prin legislația specifică privind combaterea corupției, declarațiile de avere și conflictele de interese, diseminarea permanentă a informațiilor relevante în acest domeniu b) Tratarea cu operativitate și cu maximă atenție a sesizărilor sau informațiilor privind abaterile de la etica și deontologia profesională, inclusiv prin sesizarea imediată a Inspecției Judiciare c) Crearea rețelei procurorilor anume desemnați să efectueze verificări prealabile la solicitarea Inspecției Judiciare sau a procurorului general al PÎCCJ și pregătirea profesională a acestora împreună cu inspectorii din cadrul Inspecției Judiciare d) Publicarea sau, după caz, furnizarea, în condițiile legii, a informațiilor de interes public e) Numirea și formarea profesională, în fiecare unitate de parchet, a unui consilier de integritate f) Organizarea unor forme de pregătire și elaborarea unor broșuri privind etica și deontologia profesională a tuturor categoriilor de personal

C. ACTIVITATEA DE URMĂRIREA PENALĂ ȘI JUDICIARĂ

<i>Nr. crt.</i>	<i>Disfuncționalități</i>	<i>Măsuri corective</i>
1.	Existența unui număr mare de cauze vechi și cu autor necunoscut	a) Monitorizarea lunară și crearea unor baze de date la nivel național privind cauzele cu o vechime mai mare de 1 an de la înregistrarea în sistem și cauzele cu autor necunoscut b) Elaborarea unei metodologii de lucru comună cu organele poliției judiciare privind înregistrarea și investigarea cauzelor cu autor necunoscut, organizarea unor întâlniri comune la nivel național ale procurorilor de la nivelul parchetului de pe lângă tribunal și ale ofițerilor de poliție judiciară de la inspectoratele județene de poliție c) Monitorizarea lunară și crearea unei baze de date la nivel național cu cauzele soluționate după împlinirea termenului de prescripție d) Elaborarea unui ordin privind modul de efectuare a controlului de către conducătorii parchetelor (controlul operativ și cel tematic), în special în ceea ce privește ritmicitatea administrării actelor și operativitatea soluționării dosarelor
2.	Manifestarea unor deficiențe privind operativitatea și calitatea actelor de urmărire penală (în special, existența unui număr relativ mare de achitări și de restituiri definitive)	a) Efectuarea, pe ultimii 5 ani de activitate, și diseminarea unei analize sintetice, la nivel național, a cauzelor pentru care au fost dispuse soluții de achitare și de restituire definitivă (cu accentul pe cele imputabile), care vor fi grupate în funcție de instituțiile juridice care nu au fost aplicate în mod corect în dosarele respective, precum și elaborarea semestrială, pe viitor, a unei astfel de analize b) Instituirea obligației de raportare a cauzelor în care instanța a admis plângerile formulate de către părți și efectuarea unei analize semestriale, la nivel național, a cauzelor care au condus la admiterea plângerilor, urmată de diseminarea rezultatelor analizei c) Elaborarea unui ghid de bune practici privind managementul dosarului de urmărire penală (ghidul

		va conține și bune practici privind supravegherea activității de cercetare penală, care vor fi elaborate împreună cu organele poliției judiciare) d) Reglementare, prin ordin, a procedurii și criteriilor de preluare a cauzelor în vederea efectuării urmăririi penale, conform prevederilor art. 209, alin. 4¹ din Codul de procedură penală e) Evaluarea anuală, pe baza datelor primite de la unitățile de parchet, a cauzelor care au condus la întârzieri în soluționarea cauzelor și luarea măsurilor instituționale care se impun f) Analizarea anuală a soluțiilor de netrimitere în judecată față de învinuții și inculpații arestați preventiv, diseminarea concluziilor și luarea măsurilor care se impun g) Organizarea unor seminarii suplimentare, la nivelul PÎCCJ sau la nivel regional, pe teme de criminalistică sau privind probleme punctuale ale urmăririi penale (în acest sens, se poate crea o rețea de formatori, eventual, dintre cei ai INM, care să participe la întâlniri la sediul PÎCCJ și care, ulterior, să disemineze cunoștințele colegilor din teritoriu)
3.	Existența unor deficiențe privind modul de sesizare a parchetelor (lipsa sesizării, tardivitatea, lipsa de acuratețe a sesizării), efectuarea urmăririi penale sau stabilirea direcțiilor prioritare de combatere a infracționalității	a) Elaborarea unei strategii privind modul de sesizare a parchetelor, care să prevadă noi surse de sesizare, mai ales privind infracțiunile grave (surse deschise, numere Telverde, sesizări ale instituțiilor și persoanelor cu atribuții legale în acest sens), modul în care circulă, pe cale administrativă, sesizările între unitățile de parchet, modul de verificare a îndeplinirii, de către subiectele obligate, a obligațiilor legale de sesizare a parchetului b) Efectuarea unui schimb permanent de informații (protocoale de cooperare, persoane de contact, întâlniri periodice) cu instituțiile care au obligații legale în domeniu (Poliția Română, Jandarmeria Română, serviciile și organele specializate în culegerea și prelucrarea informațiilor, DGA, ONCSB, ANAF, DLAF, structurile organizatorice cu atribuții de control și antifraudă ale ministerelor, etc.) c) Elaborarea unui ordin care să prevadă în mod detaliat modul de efectuare a serviciului de

		intervenție la evenimente și a celui de permanență la conducerea parchetului, în primul rând, obligațiile și modul de acțiune al procurorilor care efectuează acest serviciu d) Continuarea elaborării unor manuale de bune practici privind efectuarea urmăririi penale privind diferite tipuri de infracțiuni sau a cercetării la fața locului privind diferite tipuri de evenimente e) Organizarea unor forme de pregătire descentralizată în materia noului Cod de procedură penală și a noilor infracțiuni introduse prin noul Cod penal, cu accent pe partea practică a pregătirii de specialitate f) Dotarea cu mijloacele materiale necesare, în primul rând cu mijloace criminalistice și de locomoție (inclusiv prin încheierea unor protocoale privind utilizarea, în caz de urgență, a mijloacelor aviatice ale MapN sau MAI) g) Generalizarea accesului procurorilor la bazele electronice de date, naționale sau locale, ale instituțiilor sau autorităților publice h) Analiza permanentă a stării infracționale, elaborarea unor studii criminologice și concentrarea eforturilor, la nivel național sau local, pe combaterea acelor tipuri de infracțiuni care au o dinamică în creștere sau care au urmări grave în plan social, economic, financiar, etc.
4.	Existența, în anumite domenii, a unor practici judiciare sau administrative neunitare	a) Creșterea semnificativă a rolului de coordonare și de îndrumare a activității celorlalte parchete, al structurilor organizatorice ale PÎCCJ, în primul rând al celor operative b) Elaborarea unui ordin privind monitorizarea și unificarea practicii judiciare la nivelul parchetelor, cu atribuții specifice clare pentru conducătorii parchetelor și pentru procurorii care participă la ședințele de judecată c) Elaborarea de ordine, metodologii și note de studiu privind problemele punctuale apărute în practica judiciară și în cea administrativă a parchetelor și diseminarea imediată a acestora (de exemplu, privind aplicarea art. 18¹ din Codul penal privind anumite tipuri de infracțiuni și modul de executare a sancțiunilor aplicate, modul de înregistrare și

		circuitul documentelor, etc.) d) Elaborarea unei metodologii privind sesizarea cazurilor de aplicare neunitară a unor dispoziții legale, în vederea promovării recursului în interesul legii e) Identificarea problemelor de drept soluționate diferit în activitatea de urmărire penală, întocmirea de către Serviciul de documentare și statistică judiciară a unor note de studiu și diseminarea acestora către unitățile de parchet, după aprobarea de către Consiliul științific al PÎCCJ f) Semnalarea și transmiterea imediată, prin mijloace electronice, de către Serviciul de resort al PÎCCJ, a practicii judiciare și a actelor normative relevante, pe măsura pronunțării hotărârilor/intrării în vigoare a actelor normative, precum și a articolelor din publicațiile juridice, în vederea dezbaterii acestora la colocviile profesionale
5.	Lipsa de eficiență a unor activități de supraveghere a cercetării penale, statutul insuficient de clar al lucrătorilor poliției judiciare	a) Propunerea, <i>de lege ferenda</i>, a creării Direcției Poliției Judiciare a Ministerului Public și reglementarea tuturor aspectelor care țin de statutul lucrătorilor de poliție judiciară (selecție, numire, promovare, evaluare, revocare, etc.) b) Stabilirea unor proceduri standardizate comune cu organele poliției judiciare în ceea ce privește criteriile de selecție, de evaluare și de revocare a polițiștilor judiciari, precum și modul de efectuare a cercetării penale și a supravegherii acesteia
6.	Gradul relativ redus de recuperare a prejudiciilor	a) Aplicarea rapidă a măsurilor asigurătorii, în special în cauzele penale în care luarea acestora este obligatorie b) Elaborarea unei metodologii privind luarea măsurilor asigurătorii (cazurile obligatorii, bunuri susceptibile și modul de identificare, accesul la bazele de date relevante, procedura propriu-zisă de luare a măsurilor, modul de păstrare și valorificare a bunurilor și valorilor, etc.) c) Generalizarea accesului la bazele de date relevante, în vederea identificării bunurilor și valorilor asupra cărora pot fi dispuse măsuri asigurătorii d) Desemnarea și formarea profesională, la nivelul fiecărei unități de parchet a unui procuror care să

		fie specializat în această materie și care să ofere sprijinul necesar colegilor săi
7.	Manifestarea unor deficiențe în materia cooperării internaționale	a) Elaborarea unui ghid de bune practici în materia cooperării judiciare internaționale (eventual împreună direcția de resort a Ministerului Justiției) b) Dezvoltarea cooperării cu reprezentanții României în străinătate, cu atribuții în domeniu (reprezentanții la Eurojust, atașatii de interne, etc.), dar și cu reprezentanții altor state în România, în primul rând cu atașatii de interne și consilierii juridici din cadrul misiunilor permanente și ambasadelor altor state în România c) Încurajarea, în continuare, a contactelor și cooperării directe dintre parchete și autoritățile judiciare din celelalte state membre ale UE, inclusiv prin constituirea echipelor comune de investigație, în cauze cu elemente transfrontaliere d) Diseminarea bunelor practici în materie, cum sunt cele ale Secției de proceduri speciale din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București privind, în special, măsurile referitoare la executarea mandatelor europene de arestare, cererile de extrădare sau cererile de transferare a persoanelor condamnate în/și din străinătate
8.	Existența unor scurgeri de informații din dosarele de urmărire penală, în special către mijloacele mass-media	a) Reglementarea strictă a circuitului și a modului de păstrare a documentelor, în special cel al notelor de redare a conținutului convorbirilor și cel al actelor de urmărire penală b) Responsabilizarea procurorilor și a grefierilor prin investigarea, în cadrul unor proceduri administrative sau chiar penale, a tuturor situațiilor de acest gen c) Efectuarea unor controale privind respectarea regimului documentelor clasificate și al celor care nu sunt destinate publicității
9.	Manifestarea unor deficiențe în activitatea judiciară, în special în ceea ce privește pregătirea ședințelor de judecată, întocmirea fișei de ședință, analiza soluțiilor și declararea	a) Elaborarea unui ordin privind desfășurarea activității judiciare (pregătirea ședințelor și participarea la judecată, modul de întocmire și actualizare a fișei de ședință, analiza soluțiilor, declararea, motivarea și retragerea căilor de atac) b) Organizarea, la nivel local, a unor sesiuni comune

	căilor de atac	de pregătire și a unor întâlniri de lucru între procurorii și judecătorii de la instanța corespunzătoare parchetului respectiv
10.	Lipsa unei reacții instituționale eficiente privind acțiunile care ar putea afecta independența sau buna reputație a procurorilor	a) Exprimarea unor poziții publice cu privire la acțiunile care ar putea afecta independența sau buna reputație a procurorilor, în sensul expunerii faptelor și apărării acestora b) Sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii în vederea apărării bunei reputații a procurorului în cauză c) Utilizarea sesizării Inspecției Judiciare și a acțiunii disciplinare cu responsabilitate, fără a afecta independența procurorilor în soluțiile dispuse sau în concluziile de la instanță

D. SISTEMUL INFORMAȚIONAL ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

<i>Nr. crt.</i>	<i>Disfuncționalități</i>	<i>Măsuri corective</i>
1.	Caracterul incomplet al datelor și informațiilor culese prin intermediul sistemului informațional	Emiterea unui nou ordin privind sistemul informațional, care să corespundă următoarelor necesități: - culegerea unor date suplimentare, cum ar fi cele privind resursele umane, incidentele de integritate, infracțiunile săvârșite de personal, inclusiv cele care nu au legătură cu îndatoririle de serviciu, dotările materiale, articolele din presă sau TV care privesc activitatea parchetelor, etc. (datele culese în prezent se referă în exclusivitate la activitatea de urmărire penală și la cea judiciară) - extinderea datelor culese în legătură cu activitatea de urmărire penală și cea judiciară (spre exemplu, date privind cauzele mai vechi de 1 an de la sesizare, cauzele preluate, etc.) - stabilirea unor mijloace eficiente și operative de comunicare, în timp real și nu în scris, a abaterilor de la funcționarea normală a unităților de parchet și a incidentelor relevante

		- structurarea în alt mod a conținutului ordinului, prin stabilirea unor obligații și termene clare, precum și prin ordonarea obligațiilor în funcție de natura datelor și nu de termenele acordate pentru raportarea acestora (actualul ordin este un instrument greoi și obligațiile specifice sunt greu de urmărit) - utilizarea sistemului informatic și de comunicației ca bază pentru funcționarea sistemului informațional
2.	Manifestarea unor dificultăți în funcționarea sistemului informatic, în special din cauza uzurii fizice și morale a acestuia	a) Elaborarea unei strategii de modernizare a informatizării parchetelor sau promovarea unei propuneri de întocmire a unei asemenea strategii guvernamentale, la nivelul întregului sistem judiciar b) Achiziționarea echipamentelor necesare (hardware) pentru extinderea rețelei proprii de comunicații securizată a Ministerului Public, la nivelul tuturor unităților de parchet, exclusiv prin utilizarea infrastructurii proprii c) Achiziționarea unor stații de lucru și echipamente periferice moderne și înlocuirea graduală a celor uzate fizic și moral d) Achiziționarea programelor software necesare și compatibilizarea acestora la nivelul întregului Minister Public (pachetul Microsoft Office, programe de management al datelor și al activităților, de statistică, firewall, antivirus, etc.)
3.	Insuficienta folosire în activitatea curentă a tehnologiei informației	a) Pregătirea profesională, prin cursuri de specialitate, a întregului personal în domeniul utilizării calculatorului (stabilirea unui termen limită pentru obținerea nivelului minim, de bază al ECDL) b) Pregătirea profesională a utilizatorilor (ghid de utilizare) și generalizarea folosirii sistemului Intranet al Ministerului Public pentru publicarea și actualizarea informațiilor profesionale relevante c) Crearea și utilizarea curentă (ghid de utilizare) a adreselor profesionale de mail de către toți angajații Ministerului Public d) Generalizarea accesului la bazele electronice de date, naționale sau locale, ale instituțiilor sau autorităților publice e) Generalizarea implementării sistemului ECRIS și

		pregătirea profesională a operatorilor care introduc datele f) Extinderea bibliotecii virtuale, prin publicarea, pe categorii de infracțiuni, a tuturor rechizitoriilor emise, precum și prin digitalizarea (redactarea ori scanarea și postarea în formă electronică) a unor materiale, manuale sau cărți relevante în activitatea profesională g) Extinderea utilizării modalităților de transmitere în formă electronică a documentelor susceptibile de a fi transmise în acest mod h) Generalizarea treptată, pe măsura achiziționării echipamentelor și a pregătirii personalului, a evidențelor și a arhivării electronice a documentelor i) Achiziționarea infrastructurii informatice necesare pentru crearea periodică a copiilor de siguranță (back-up) ale bazelor de date
--	--	--

E. COMUNICAREA PUBLICĂ ȘI INTERNĂ

<i>Nr. crt.</i>	<i>Disfuncționalități</i>	<i>Măsuri corective</i>
1.	Prezența unor aspecte negative în imaginea publică a parchetelor (lipsa unei strategii proprii coerente în domeniu și a transparenței, lipsa de reacție sau de operativitate a reacției, percepția negativă a publicului, lipsa percepției Ministerului Public ca fiind o singură entitate, aparițiile publice insuficiente ale vectorilor de imagine, insuficienta pregătire de specialitate a purtătorilor de cuvânt și slaba dotare tehnică a birourilor de informare și relații publice)	a) Elaborarea unei strategii proprii de comunicare și de îmbunătățire a imaginii publice a Ministerului Public, bazată pe transparență și pe acțiune unitară, pe o atitudine pro-activă și pe reacția rapidă, pe acțiuni preventive de popularizare a organizării și funcționării parchetelor și a activității zilnice a procurorilor, pe formarea sau angajarea unor profesioniști în domeniu, pe coordonarea acestui domeniu de către PÎCCJ și de parchetele de pe lângă curțile de apel, pe achiziționarea mijloacelor tehnice necesare, etc.. b) Stabilirea unei rețele naționale a purtătorilor de cuvânt, sub coordonarea biroului de specialitate din cadrul PÎCCJ, și organizarea unor întâlniri periodice de lucru cu reprezentanții acreditați ai mass-media și ai societății civile c) Degrevarea parțială de alte activități („profesionalizarea”) și pregătirea profesională

	suplimentară a purtătorilor de cuvânt din cadrul PÎCCJ, al structurilor specializate și al parchetelor de pe lângă curțile de apel, care vor deveni „ imaginea” națională sau locală a Ministerului Public d) Crearea și actualizarea unei baze de date naționale care să cuprindă coordonatele de contact ale ziariștilor și reporterilor acreditați de unitățile de parchet și structurile Ministerului Public e) Participarea mai largă a reprezentanților Ministerului Public la manifestările publice, organizarea mai frecventă și asigurarea publicității „zilelor porților deschise” pentru public, dar și pentru colegii de la celelalte unități de parchet (care, spre exemplu, vor să se încadreze sau să se transfere la structurile sau la parchetele respective) f) Modernizarea și actualizarea permanentă a site-ului Ministerului Public și a site-urilor parchetelor de pe lângă curțile de apel și publicarea tuturor informațiilor publice relevante, în primul rând a datelor privind rolul, activitatea și rezultatele muncii procurorilor g) Organizarea unor întâlniri periodice cu partenerii instituționali și întemeierea unor noi parteneriate cu instituții cu care nu s-a colaborat până acum (școli, entități mass-media, etc., cu accent pe latura de prevenire a infracționalității) h) Diversificarea mijloacelor de comunicare publică, prin folosirea, în afara comunicatului, a declarației de presă, a conferinței de presă, etc.); publicarea, în paralel, a comunicatelor de presă din teritoriu pe site-urile proprii, dar și pe cel al Ministerului Public, într-o secțiune separată i) Editarea unor ghiduri pentru justițiabili și postarea pe Internet, în cuprinsul cărora să fie explicate instituțiile relevante ale noilor coduri (noile infracțiuni incriminate, schimbările introduse în desfășurarea procesului penal, modul de sesizare și competența parchetelor, căile de atac împotriva actelor parchetului) j) Pregătirea profesională a persoanelor implicate în activitatea de relații cu publicul
--	---

2.	Dificultăți în comunicarea internă în cadrul unităților de parchet și între unitățile de parchet și structurile din cadrul Ministerului Public	a) Modernizarea sistemului informațional, prin încurajarea comunicării ascendente și pe orizontală, la toate nivelurile ierarhice și între toate structurile organizatorice ale parchetului b) Facilitarea comunicării interne profesionale, pe aspecte punctuale, între persoanele cu atribuții de serviciu complementare (de exemplu, între procurorii de caz și cei de ședință) c) Crearea unor echipe interdisciplinare de proiect, care vor reuni persoane din compartimente diferite, pe o perioadă determinată, în vederea finalizării unui anumit proiect comun d) Punerea la dispoziție a unor instrumente care să faciliteze comunicarea (forum de discuții profesionale, încurajarea creării unor grupuri virtuale de discuții, crearea unei baze de date cu coordonatele de contact ale întregului personal)
----	--	--

§ 5. ACTIVITATEA ECONOMICO-FINANCIARĂ ȘI ADMINISTRATIVĂ

Nr. crt.	Disfuncționalități	Măsuri corective
1.	Lipsa mijloacelor financiare, deficiențe în procesul de proiecție și de execuție bugetară	a) Elaborarea unei metodologii privind modul și etapele întocmirii proiectului de buget anual al Ministerului Public, la nivelul tuturor categoriilor de ordonatori de credite b) Fundamentarea științifică a proiectelor de buget proprii ale unităților și structurilor de parchet, prin întocmirea unor note de fundamentare detaliate, care să cuprindă și să justifice fiecare cheltuială prevăzută și care să utilizeze mijloace financiare moderne, cum ar fi bugetarea plurianuală c) Sistarea obiectivelor de investiții în construcții până la finalizarea celor deja începute d) Elaborarea și implementarea unor planuri anuale exhaustive de măsuri pentru optimizarea cheltuielilor bugetare în Ministerul Public (reanalizarea programului anual de achiziții publice)

		și a planului anual de investiții publice, monitorizarea permanentă a execuției bugetului, diminuarea sau limitarea cheltuielilor) e) Propunerea, <i>de lege ferenda</i>, a constituirii unor fonduri pentru realizarea activităților de constatare a infracțiunilor flagrante, la nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel și de pe lângă tribunale f) Pregătirea profesională de specialitate la un nivel minim necesar a ordonatorului principal și a ordonatorilor secundari și tertieri de credite; exercitarea unui control minimal al activității persoanelor cărora le-au fost delegate atribuțiile de ordonator de credite
2.	Lipsa sau uzura mijloacelor materiale și a dotărilor	a) Finalizarea lucrărilor de investiții începute, efectuarea de reparații capitale sau curente, acolo unde este necesar b) Achiziționarea și întreținerea mijloacelor materiale și a echipamentelor necesare bunei desfășurări a activității (mijloace criminalistice, auto, IT, mobilier și birotică, materiale consumabile, etc.) c) Preluarea, prin transfer fără plată, conform prevederilor HG nr. 81/2003, a unor bunuri de la alte instituții sau autorități publice d) Atragerea proiectelor cu finanțare externă nerambursabilă sau în cofinanțare
3.	Existența unor drepturi salariale restante ale personalului	Prevederea în bugetul anual și efectuarea plății drepturilor salariale conform titlurilor executorii și calendarului stabilit prin actele normative pentru executarea acestora
4.	Caracterul neuniform al implementării unor prevederi legale în domeniu și existența unor practici administrative neunitare	a) Elaborarea unui ordin care să cuprindă regulile generale privind efectuarea a controlului accesului, circulației personelor străine, a pazei și supravegherii sediilor parchetelor și anexelor acestora, precum și intervenția în caz de urgență și calamitate b) Elaborarea unui ordin care să prevadă regulile generale și obligațiile specifice ale conducătorilor parchetelor și ale persoanelor responsabile în ceea ce privește securitatea și sănătatea în muncă c) Elaborarea unui ordin care să prevadă regulile generale și obligațiile specifice ale conducătorilor

		parchetelor și ale persoanelor responsabile în ceea ce privește prevenirea și stingerea incendiilor d) Asigurarea unor condiții normale de muncă pentru întregul personal e) Elaborarea unor ordine prin care să fie reglementate în mod unitar anumite categorii de activități de natură administrativă (activitatea de secretariat, tehnoredactarea lucrărilor și modul de ținere a evidenței propriilor lucrări (fișiere) în computer, înregistrarea lucrărilor și actualizarea nomenclatorului arhivistic, ținerea evidențelor (condici, registre și modul de completare a acestora), circuitul lucrărilor, modul și termenele de soluționare a cererilor, reclamațiilor, sesizărilor, plângerilor și memoriilor, modul de culegere a datelor statistice și de întocmire a situațiilor statistice, gestionarea corpurilor delictive, modul de punere în executare a sancțiunilor aplicate conform art. 18¹ din Codul penal, comunicarea actelor procedurale, controlul documentelor clasificate, selecționarea arhivei, etc.
--	--	--

Capitolul V

CONCLUZII

În întreaga activitate pe care o voi desfășura ca prim-adjunct al procurorului general al PÎCCJ voi milita pentru întărirea statutului de independență a procurorilor și de păstrare a statului de magistrat al acestora, dar și asumarea de către aceștia a responsabilităților și răspunderii specifice funcției deținute.

Activitatea Ministerului Public trebuie prioritizată în raport de toate condiționalitățile Mecanismului de Cooperare și Verificare care să conducă într-un final la un Minister Public eficient, în care actul de justiție să fie predictibil.

Nu trebuie să uităm nicio clipă că activitatea noastră se desfășoară în slujba cetățeanului și prin creșterea încrederii acestuia în actul de justiție, se va consolida statul de drept în România.

Toate acestea nu pot fi realizate decât într-o comunicare și colaborare permanentă cu Consiliul Superior al Magistraturii, dar și cu puterea executivă și puterea legislativă.

LUMEA JUSTITIEI.RO